

ת"פ 46943/10/17 - מדינת ישראל נגד קארין זעפרני, בת אל מולייב

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46943-10-17 מדינת ישראל נ' זעפרני ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. קארין זעפרני
2. בת אל מולייב

הנאשמות

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירן קון יגר

ב"כ הנאשמת 1 עו"ד שילה דופרמן

ב"כ הנאשמת 2 עו"ד יוסי אשכנזי

הנאשמות בעצמן

גזר דין

הנאשמות הורשעו, על פי הודאתן בכתב אישום מתוקן, בעבירה של סחיטה באיומים.

נאשמות היו חברות טובות והתגוררו בראשון לציון.

בתאריך 29.09.16 פתחה הנאשמת 1 חשבון משתמש באינטרנט באתר היכרויות, המצהיר כי הוא מפגיש בין נשים יפות לגברים אמידים ובו ניתן לפרסם פרופיל משתמש למטרת הכרות וכן להעביר מסרים בין המשתמשים. בפרופיל אותו פתחה פירטה נאשמת 1 את התיאור הגופני שלה, העלתה תמונה שלה, ציינה את תאריך הלידה שלה, וכן ציינה כי היא מחפשת הכרות רומנטית - להלן: "קים".

בתאריך 02.09.17, פנה המתלונן אל "קים", היא הנאשמת 1, במסגרת האתר והשניים החלו בהתכתבות בעלת צביון רומנטי ב-whatsapp, במסגרתה שלחה הנאשמת 1 תמונה שלה למתלונן וזה שלח תמונה שלו

לנאשמת 1. במהלך ההתכתבות, סיפרה הנאשמת 1 למתלונן כי שמה קים או "עטרה", היא בת 24 מתל אביב וכי היחסים בינה לבין בעלה אינם טובים, והיא מחפשת גבר למטרות היכרות והנאה הדדית. הנאשמת 1 ביקשה מהמתלונן לשמור על דיסקרטיות, והשניים קבעו להיפגש במסעדה בת"א, כאשר המתלונן הסכים לשלם את דמי המונית של הנאשמת 1 בסך ₪ 100.

בתאריך 05.09.17, נפגשו המתלונן והנאשמת 1 במסעדה. במהלך המפגש, אשר ארך כ-40 דקות, סיפרה הנאשמת 1 למתלונן כי היא נשואה לאדם אשר יש לו עסקים בעלי גוון פלילי. או אז אמר המתלונן לנאשמת 1 כי הוא אינו מעוניין בקשר עמה וכן נתן לה ₪ 100 על מנת שתחזור במונית לביתה.

בכל זמן המפגש, צולמו הנאשמת 1 והמתלונן כאשר הם משוחחים וכן כאשר הם עוזבים יחד את המסעדה. במהלך המפגש, שוחחו הנאשמות ביניהן בטלפון.

לאחר שהנאשמת 1 והמתלונן נפרדו, המשיכה הנאשמת 1 לשלוח הודעות whatsapp למתלונן בהן היא מפצירה בו להיות עמה בקשר, מבטיחה לו כי תהיה דיסקרטית וכי בעלה לא ידע. למרות האמור לעיל, ענה המתלונן לנאשמת 1 כי אינו מעוניין להמשיך בקשר עמה.

בתאריך 14.10.17 בשעות הערב, שעה שהמתלונן היה בביתו, שלחה אליו הנאשמת 2 הודעה, בה הציגה את עצמה כאחות בעלה של נאשמת 1, להלן: "הגיסה". הנאשמת 2 ציינה בהודעה כי חוקר פרטי עקב לכאורה אחר "קים", היא הנאשמת 1, וצילם אותה ואת המתלונן בעת המפגש, וכי במידה והמתלונן לא ישלם ₪ 200,000, תישלחנה תמונות אל אשתו וילדיו. הנאשמת 2 עשתה זאת, תוך שהיא שולחת למתלונן צילומי מסך של תמונות המפגש בינו לבין נאשמת 1, מציינת את שמות ילדיו ומבקשת ממנו שיסיים את העניין בצורה מכובדת. עוד נכתב בהודעה כי אם עד למחרת בשעה 13:00 לא יועבר הכסף, יהיו המתלונן, אשתו והבת שלו בבעיה רצינית.

בתאריך 15.10.17 שלחה הנאשמת 2 הודעה נוספת אל המתלונן, לפיה הטיפול יועבר לעבריינים אשר יטפלו בו, ואילו הנאשמת 2 - "הגיסה", תטפל בבתו. כן כתבה הנאשמת 2 למתלונן כי לא כדאי לו לפנות למשטרה, וכי כדאי שיחשוב על הרס הבית והבושה ושלא ינסה אותה. המתלונן לא העביר את הכסף לנאשמות ולא ענה להודעות אשר נשלחו אליו.

טיעוני המאשימה

התביעה הדגישה את חומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמות וציינה כי לטעמה, חלקן בפרשה זו שווה ולכל אחת מהן היה תפקיד מוגדר מראש.

הנאשמות פגעו בשלוות נפשו ובטחונו של הציבור ולטענתה של התביעה מדובר בפגיעה גבוהה בערכים אלה, לאור חומרת המעשים.

התביעה הציגה לביהמ"ש אסופת פסיקה וממנה למדה כי מתחם העונש הראוי למעשים נע בין שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הציגה את הסדר הטיעון שגובש בינה לבין נאשמת 1 ולפיו האם יתקבל בעניינה תסקיר שירות מבחן חיובי, הרי שהתביעה תעתור להטלת עונש מאסר בפועל של שישה חודשים בדרך של עבודות שירות, בעוד ההגנה תטען לעונש מאסר בפועל של חודשיים בדרך של עבודות שירות.

התביעה הפנתה אל עברה הפלילי של הנאשמת 1 וציינה כי חומרת המעשים, העבר ומול אלה הודאתה של הנאשמת 1, נטילת האחריות והמצאותה בהליך שיקומי, הביאו לעתירתה של התביעה להטיל על הנאשמת 1 שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

באשר לנאשמת 2 ציינה התביעה כי היא נעדרת עבר פלילי והשתלבה בהליך טיפולי יציב. אך יחד עם זאת, המלצות שירות המבחן אינן עולות בקנה אחד עם הענישה הנוהגת ואין הצדקה להקלה כה ניכרת.

התביעה עתרה להטיל על הנאשמת 2 שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

טיעוני ההגנה

נאשמת 1

ב"כ הנאשמת 1 הדגישה את האמור בתסקירי שירות המבחן ואת הדרך הארוכה שעברה הנאשמת כאמור בתסקירים, על אף נסיבותיה האישיות הקשות מאוד.

ב"כ הנאשמת ערה לעברה הפלילי של הנאשמת, אך לטענתה מדובר בנאשמת שנסיבותיה האישיות ורקעה המשפחתיים ביותר ובשל כך חברה בצעירותה לגורמים שוליים.

ב"כ הנאשמת הדגישה את ההליך הטיפולי שעברה הנאשמת ואת השינויים שעברה באורחות חייה כתוצאה מכך.

היא עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת 2 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

נאשמת 2

ב"כ נאשמת 2 ביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה.

הוא סקר את נסיבותיה האישיות והדגיש כי הנאשמת הודתה ונטלה אחריות על המעשים. היא הביעה רצון לחזור למוטב והשתלבה בהליך טיפולי.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי כלשהו ואף מאז פרשה זו לא הסתבכה בדבר.

הנאשמת עברה הליך טיפולי משמעותי שהוא בעל פוטנציאל גם לעתיד.

הנאשמת בהריון בחודש השישי להריונה ומגדלת את שתי ילדותיה.

[לטעמו של ב"כ הנאשמת, זהו מקרה בו יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולים אחרים ולחרוג ממתחמי ענישה ועל כן עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת מאסר מותנה לצד צו של"צ וצו מבחן.

תסקירי שירות מבחן

נאשמת 1

בעניינה של הנאשמת 1 הוגשו שלושה תסקירים -

הנאשמת בת 24, רווקה, אינה עובדת ומתגוררת עם אחותה.

תוארו נסיבותיה האישיות, לרבות מצוקות נפשיות מהן סבלה. היא תארה בפני שירות המבחן כי בשנת 2012 נשפטה לעונש מאסר בפועל בגין עבירות של מרמה וזיוף ולאחר שחרורה ממאסר התקשתה לשמור על יציבות תעסוקתית, התקשתה לעמוד בתשלום פיצויים בהם חוייבה בהליך המשפטי ומצבה הכלכלי הדרדר מאוד. היא הסבירה את הדרדרותה וביצוע העבירה דן על רקע קשיים אלה.

שירות המבחן התרשם מבחורה המצוייה במצוקה רגשית שבמהלך השנים אימצה דפוסי התנהגות מניפולטיביים ומרמתיים כשברקע חיפוש אחר רווח מהיר.

היא תארה בפני שירות המבחן כי עקב המצוקה בה היתה מצוייה פנתה להשיג רווח כספי קל ומהיר. עוד ציינה כי היא והנאשמת 2 חוו לחץ נוסף נוכח מעצר של בני זוגן והרצון לסייע להם בהליכים בבית המשפט.

הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירה וביטאה הבנה לחומרת התנהגות ואף גילתה אמפתיה לפגיעה במתלונן. היא ביטאה בוושה ואשמה נוכחה מעשייה והבינה כי היא נדרשת לשלם בשלהם, אך הביעה חשש ממאסר בפועל.

בינואר 2018 שולבה הנאשמת בטיפול פרטני ודווח כי היא משתפת פעולה, אך נדרש בעניינה לאור רקעה האישי, טיפול ארוך טווח.

היא הביעה רצון ונכונות להעמיק בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי יש צורך בהתערבות טיפולית מקיפה סביב דפוסי המרמתיים והשוליים על מנת להפחית הסיכון להשנות עברות על החוק. המלצת שירות המבחן לנאשמת היא להשתלב בטיפול שירותי בקבוצה טיפולית התואמת צרכיה.

הנאשמת ביטאה התנגדות להמשך קשר עם שירות המבחן, אשר מעריך כי ברקע עומדים קשייה בהכרה בדפוסייה הבעייתיים העומדים ברקע לביצוע העבירות וכן קשייה להיענות לסמכות וגבולות שעולה התנגדות

לבסס קשר עם שירותיו של שירות המבחן כגורם סמכותי בחייה.

במצב דברים זה, ונוכח עמדתה המתנגדת, שירות המבחן לא מצא מקום להמשך קשר עם שירותיו ולפיכך, לא ממליץ על העמדתה בצו מבחן של שירותיו.

בהעדר תכנית טיפולית מקיפה שתוכל להפחית הסיכון להשנות התנהגות עבריינית, שירות המבחן סבר כי יש מקום להטיל ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות.

לאחר קבלת תסקיר זה, סברו הן התביעה והן ב"כ הנאשמת כי יש מקום להעמיק את ההליך הטיפולי אותו עוברת הנאשמת ולהמשיך ולעקוב אחר השתלבותה בו.

מהתסקיר השני בעניינה של הנאשמת עולה כי במהלך תקופת הדחייה המשיכה הנאשמת בטיפול הפרטני ונתרמה ממנו.

בשונה מן העבר ומהאמור בתסקיר הראשון, הרי שבתקופת הדחייה הביעה הנאשמת נכונות להשתלב בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן ובחודש ספטמבר 2018 שולבה בהליך כזה.

הנאשמת תארה את האמביוולנטיות שחשה לגבי שילובה בהליך טיפול בשירות המבחן, אולם ציינה כי בחרה לערוך ניסיון ולבחון אפשרות להיעזר בתהליך.

היא מסרה כי ברצונה להמשיך התהליך בו החלה וכי בתקופה זו החלה לפעול למען קידומה האישי, הוציאה רישיון נהיגה, ניתקה קשר עם בן זוג בעל קשרים שוליים וכי היא פועלת לקדם עצמה בתחום התעסוקתי.

שירות המבחן ביקש ארכה נוספת על מנת להמשיך ולעקוב אחר השתלבותה של הנאשמת בהליך הטיפולי.

מהתסקיר השלישי בעניינה של הנאשמת עולה כי במהלך תקופת הדחייה הנוכחית, הנאשמת המשיכה השתתפותה בהליך הטיפולי הפרטני והקבוצתי. היא המשיכה לשתף פעולה באופן מלא ונתרמה רבות מהטיפול ואף הטמיעה שינויים באורחות חייה.

שירות המבחן סקר את אופן השתלבותה של הנאשמת בטיפול לאורך הזמן ואת השינויים שחלו בה. שירות המבחן התרשם לאורך התקופה שחלפה כי הנאשמת מחויבת להמשך טיפול פרטני וקבוצתי וממסוגלותה להיעזר בטיפולים השונים. חלה התמתנות במצבה שמבטאת רצון לשינוי במצבה ודרכי התמודדות אחרות בחייה.

לפיכך, המליץ שירות המבחן על העמדתה בצו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן סבור כי יש מקום להטיל על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, אולם על מנת שתוכל להמשיך להפנות משאביה לתוכנית הטיפול ובכדי לחזק כוחותיה ולתת מסר להליך המשמעותי שעוברת, ממליץ שירות המבחן כי היקף עבודות השירות יהיה מצומצם.

בעניינה של הנאשמת 2 הוגשו 3 תסקירים -

מהתסקיר הראשון בעניינה של הנאשמת עולה כי היא ילידת 1991, גרושה, אם לשתי בנות בגילאי 4 ו-9, עמן מתגוררת בבית הוריה שבת"א.

בהתייחסותה לתקופת ביצוע העבירה מסרה כי ניהלה אז אורח חיים שנחזה כיציב, אך עם זאת תארה קשיים כלכליים וצבירת חובות, לצד קשיים רגשיים שנלוו להליך גירושיה כשנה קודם לכן, לנישואיו בשנית של בן הזוג ולכל הכרוך בטיפול בבנותיה הקטנות ומילוי צרכיהן הרגשיים המורכבים, גם לנוכח ההעדר של דמות אבהית.

הנאשמת תארה את הכרותה עם הנאשמת 1 וציינה כי התרשמה ממנה כדמות לוחמנית וחזקה, עצמאית ובעלת כוחות וראתה בה מודל להתמודדות מוצלחת עם קשיי המציאות.

ההתרשמות היתה כי הנאשמת לוקחת אחריות על המיוחס לה ומבינה כי פעלה באופן חמור. היא בטאה אמפתיה כלפי המתלונן .

הנאשמת ציינה כי המוטיבציה המרכזית למעשיה היתה כלכלית והיא ביקשה להחזיק חובות ולאפשר לעצמה מעט רווחה.

התקבלה בעניינה של הנאשמת חוות דעת מטעמה של העו"ס המטפלת בה בלשכת הרווחה.

שירות המבחן ציין כי הקשר עם גורמי הרווחה התאפיין עד כה במעורבות מינימלית ואין בידו להעריך האפקטיביות שתתלוו לגורמי הרווחה, בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, להציע לנאשמת תכנית התערבות בעלת מטרות שיסייעו בקידומה ויפחיתו מהסיכון לעבירה חוזרת. נשקלו אפשרויות גיוסה של הנאשמת לטיפול.

נתבקשה ארכה להמשך המעקב אחר שיתוף הפעולה של הנאשמת עם גורמי הטיפול השונים.

מהתסקיר השני בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת התייחסה לקשיים הנלווים לשהותה הממושכת בתנאי מעצר בית, תיארה העומס הרגשי הנלוו לכך וההכבדה שזה יוצר על המפקחות עליה. כמו כן, שבה ותיארה המצוקה הכלכלית בה נתונה, בגינה הסבירה לנו בעבר גם המוטיבציה שלה לביצוע העבירה הנוכחית.

כך או כך, היא ביטאה הבנה כי בהעדר קשר טיפולי סדיר ואפקטיבי עם גורמי רווחה, לא יינתן להצביע על שינוי שיאפשר המלצה על ענישה שקומית בעניינה.

שירות המבחן הדגיש כי שקל בעבר לשלבה בקבוצה טיפולית בשירותיו, מה שיתכן והיה מניב תוצאות שיקומיות מהירות יותר, אולם העריך כי מסגרת הרווחה עשויה לתת לנאשמת מענה מקיף יותר לצרכיה השונים, על רקע ההכרות הממושכת עמה, עם בנותיה ועם משפחתה המורחבת.

אשר על כן ומאחר שהנאשמת ביטאה בפני שירות המבחן מוטיבציה לקשר עם גורמי הטיפול, סבור שירות המבחן כי יש לאפשר לה לקדם תהליך זה, ונתבקשה ארכה נוספת.

מהתסקיר השלישי בעניינה של הנאשמת עולה כי מדיווח שהתקבל מהעו"ס נמצא כי בחודשים שחלפו הקשר עם הנאשמת התחזק, היא נתרמה מההליך ופניה לשינויים. שירות המבחן התרשם כי אף ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי.

התחזקה הערכתו של שירות המבחן משינוי של ממש במחויבות של הנאשמת לתהליך הטיפולי בו החלה במחלקת הרווחה.

כיום משתפת פעולה באופן מלא, ובעבודה מערכתית הנעשית עם המשפחה כולה, ע"מ להכשיר יציאתה מבית הוריה לדרך חיים עצמאית ואחראית. כמו כן, הופנתה למרכז התעסוקה העירוני, ע"מ לעבור תהליך של הכוונה תעסוקתית ובהמשך רכישת מקצוע.

לאור כל זאת, שירות המבחן סבור כי בשלה העת להמליץ על סיום ההליך המשפטי, תוך מתן עדיפות לפן השיקומי וממליץ אפוא על העמדתה של הנאשמת בפיקוח שירותיו למשך שנה.

בד בבד, ע"מ שלא לפגוע בפניות שלה כאם חד הורית לבנותיה, לקשר הטיפולי, ולתהליכים נוספים של הכשרה מקצועית והשתלבות בשוק העבודה, אותם שירות המבחן רואה כחלק מתמונת שיקומה הכולל, ממליץ על ענישה נלווית מסוג של"צ, בהיקף של 220 שעות.

דין

מעשי הנאשמות חמורים ופגעו בלא מעט ערכים מוגנים.

הפגיעה היא בשלומן של הפרט, בבטחון האישי ובאוטונומיה שלו. הפגיעה היא בשלומן ובבטחון של הציבור.

מדובר במעשים אשר בוצעו בצוותא חדא, לאחר תכנון מוקדם והכנה מוקדמת. יש לראות בכך משנה חומרה. לכתחילה לוו המעשים במרמה והונאה והצגת מצגי שווא למתלונן. השתיים טמנו לו מלכודת ולאחר מכן סחטו אותו תוך שימוש באיומים כי אם לא יענה לדרישותיהן יבולע לו ולבני משפחתו. האיומים לוו במשלוח תמונות אל המתלונן ובציון שמם המפורש של בני משפחתו, על מנת לשוות יתר רצינות לאיומים. ועוד נמסר למתלונן כי אם לא יענה לדרישותיהן, יועבר ה"טיפול" בדרישה זו לידי עבריינים.

אין צורך להכביר מילים על חומרת מעשים מעין אלה על הנזק הגלום בהם. כאמור לעיל, מדובר היה במעשה מתוכנן, מתוחכם שנועד לטמון פח למתלונן ולאחר מכן לסחוט אותו. האיומים שהיו קשים ובזוים חזרו על עצמם בשתי הזדמנויות. הנאשמות עשו כל מאמץ להטיל חיתיתן על המתלונן ולא בחלו מלאיים עליו אף בשימוש בבני משפחתו, לרבות ילדיו.

כל כולו של מעשה זה, היה כאמור טמינת פח למתלונן על מנת להביא באמצעות הסחיטה באיומים לרווחים כספיים קלים ומהירים.

מבחינת חלקה של כל אחת מן הנאשמות בפרשה זו, לא מצאתי לעשות אבחנה ביניהן. השתיים תכננו את המעשה יחדיו וכל אחת נטלה בו חלק משלה, על מנת להוציא את התכנון מן הכח אל הפועל.

עם נאשמת מס' 1 נרקם הסדר טיעון, לפיו הגבילה עצמה התביעה לעתור לעונש של הטלת 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

אם מצאתי לכבד הסדר זה, כפי שעוד יפורט להלן, הרי זה סוף דבר, רק בשל ההליך השיקומי הארוך שעברה הנאשמת 1 ועל מנת לא לחבל בהליך זה ולאפשר לה את המשכו.

עם הנאשמת 2 לא נערך הסדר כלשהו, אך ברי כי יש השלכה ברורה לעתירת התביעה בעניינה של הנאשמת 1 גם לעניינה של נאשמת 2 מבחינת אחידות הענישה.

בשל נסיבות המעשים, כפי שפורטו לעיל, היה מקום להחמיר עם שתי הנאשמות ולהטיל עליהן עונש מחמיר שיהיה בו אף כדי להרתיע.

אולם, אם מצאתי, כאמור, לכבד את ההסדר, היה זה בשל ששקלתי כי לנאשמת 1 רקע משפחתי ואישי ונסיבות אישיות קשות וכי היא נזקקה כל העת לסייע גורמי רווחה.

היא עברה עתה הליך שיקומי ארוך, נרתמה אליו ושיתפה פעולה והליך זה אף נשא פרי.

על מנת לאפשר לה להמשיך בהליך זה ולשנות מאורחות חייה, מצאתי כי אכן יש להמנע, על אף חומרת המעשים ונסיבותיהם, מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשמת עולה כי לחובתה שלוש הרשעות קודמות הראשונה משנת

2010 בשל עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית וזיוף, השניה משנת 2012 בעבירות רבות מאוד של גניבה, התחזות, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיסי חיוב, זיוף ועוד, בגין נדונה ל-30 חודשי מאסר בפועל והשלישית משנת 2014 בעבירות של העלבת עובד ציבור ותקיפת עובד ציבור בגין נדונה לעונש מותנה ולקנס.

לאחר איזון של מכלול השיקולים, אלה לחומרה שנמנו לעיל ועברה הפלילי של הנאשמת מחד גיסא, אל מול נסיבותיה האישיות, רקעה המשפחתי, הודאתה באשמה, נטילת האחריות וההליך הטיפולי שעברה כמו גם המוטיבציה שלה לשינוי אורחות חייה, אני גוזרת על הנאשמת 1 את העונשים הבאים -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות כהמלצתו של הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 18/6/19.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי למתלונן, שפרטיו המלאים ימסרו למזכירות ביהמ"ש על ידי המאשימה, בסכום של 2000 ₪.

הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/9/19 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

בעניינה של הנאשמת 2 -

שקלתי את השיקולים לחומרה שנמנו לעיל ומנגד שקלתי את הודאתה באשמה ואת נטילת האחריות כמו גם את ההליך הטיפולי שעברה ואת השינוי שעשתה בהתנהלותה.

כפי שצינתי לעיל, לא מצאתי לעשות הבחנה בין עניינה של הנאשמת 2 לענין חלקה בפרשה זו ואף יש להשוות את עניינה באשר לענישה, מטעמים של אחידות בענישה.

עם זאת עברה של נאשמת זו נקי וזוהי לה הסתבכותה הראשונה עם החוק.

אני ערה להמלצתו של שירות המבחן לסיים את ההליך בעניינה של הנאשמת בצו של"צ ואולם לטעמי, כבר בהסדר הטיעון שהושג בפרשה זו, יש משום הקלה רבה בעניינן של הנאשמות בהתחשב בחומרת המעשים ובנסיבותיהם ולא מצאתי כי יש מקום להקלה כה ניכרת, כפי שהמליץ שירות המבחן לעשות.

יש לזכור כי שירות המבחן אמון על האינטרס של הנאשמת ועל זה בלבד, בעוד ביהמ"ש אמון על מכלול האינטרסים, לרבות האינטרס הציבורי. על כן בבואו לגזור את הדין ישקול את המלצות שירות המבחן כאחד השיקולים במכלול השיקולים, אך לא כשיקול יחיד - בלתו אין.

על כן, אני גוזרת על הנאשמת 2 את העונשים הבאים -

חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות כהמלצתו של הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 20/5/19.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

אני מחייבת את הנאשמת בתלום פיצוי למתלונן, שפרטיו המלאים ימסרו למזכירות ביהמ"שעל ידי המאשימה, בסכום של 2000 ₪.

הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/9/19 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת 1 תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 22/9/19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

הנאשמת 2 תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 15/9/19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

שמעתי מפי ב"א הנאשמת 2 כי היא בהריון ואף סובלת מבעיות רפואיות נוספות ואם תמצא לנכון באשר למועד תחילת ריצוי העונש, תביא בפני הממונה על עבודות השירות מסמכים רפואיים להחלטתו או במידת הצורך להחלטת בית המשפט.

מובהר לשתי הנאשמות כי עליהן לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

במוצגים שנתפסו במהלך החקירה - ייעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

ככל שקיימת הפקדה במזומן בתיק מ"ת 46952/10/17, בעניינה של הנאשמת 2, היא תועבר, בכפוף להוראות כל דין, בהסכמת הנאשמת 2 אל בא כוחה, עו"ד יוסי אשכנזי.

ובעניינה של הנאשמת 1, יוחזרו הכספים, בכפוף להוראות כל דין לאבי הנאשמת, מר אלי זעפרני.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, במעמד הצדדים.